



Υπάρχουν, φίλοι μου, δυὸ κυρίαρχες μορφὲς ἐγωισμοῦ. Ἡ πρώτη, εἶναι αὐτὴ τῆς φανερῆς ὑπερηφάνειας □ τῆς ἐπαρσης. ...

Εἶναι αὐτὴ ποὺ φωνάζει χωρὶς ντροπὴ δεξιὰ καὶ ἀριστερά: "Εἰ... Ξέρεις ποιὸς εἶμαι ἐγώ;".

Εἶναι ὅταν κάποιος ἀσχολεῖται ὑπερβολικὰ ἢ ἀποκλειστικὰ μὲ τὸν ἐαυτὸ του, ἀναζητῶντας τὸ δικό του πλεονέκτημα, τὴν εὐχαρίστηση ἢ τὴν εὐημερία χωρὶς νὰ λαμβάνη υπόψη τοὺς ἄλλους.

Ὁ ἐγωιστὴς εἶναι βασικὰ ἓνας ἄνθρωπος μὲ οὐσιαστικὲς ἐλλείψεις κοινωνικῶν καὶ διαπροσωπικῶν δεξιοτήτων. Δὲν εἶναι εὐτυχισμένος, εὐχαριστημένος καὶ πλήρης.

Εἶναι ἓνας ἄνθρωπος ποὺ σπαταλᾷ μεγάλα ἀποθέματα ἐνέργειας προκειμένου νὰ κρατήσῃ στὴν ἐπιβολὴ καὶ τὴν κυριαρχία του τοὺς ἄλλους. Κάθε μορφὴ ἀμφισβήτησης ἀποτελεῖ φοβερὸ πλήγμα γιὰ τὴν προσωπικότητά του καὶ τὴ δύναμή του. Γι' αὐτὸ πολλὲς φορές καὶ ἰδίως ὅταν τὰ χρόνια περνοῦν, καταλήγει σὲ κατὰθλιψη ἢ ἀπόσυρση ἀπὸ τὴ ζωὴ.

Ζῇ σὲ ἓνα μόνιμο κλίμα ἔντασης, ὑπὸ τὸν φόβο μὴ τυχὸν χάσῃ τὰ κεκτημένα του, τὴ δύναμή του, τὴν ἐπιβολή του στοὺς ἄλλους.

Οἱ καυγαῖδες, οἱ ἀντιπαραθέσεις καθὼς καὶ οἱ ἀνταγωνισμοὶ εἶναι ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ζωῆς του. Ὅλα αὐτὰ συχνὰ συνοδεύονται ἀπὸ ἐκρήξεις θυμοῦ, ἐπιθετικὴ συμπεριφορὰ καὶ ἐνίοτε βία.

Υπάρχει, ὅμως, καὶ μιὰ δεύτερη μορφή ἐγωισμοῦ πιὸ ἐπικίνδυνη, πιὸ ὑπουλή, κρυφὴ. Μεταμφιέζεται πίσω ἀπὸ χαμόγελα, ἀπὸ λόγια ρομαντικά, ἀπὸ κοπλιμέντα καὶ κούφιες ἀγαπολογίες· αὐτὸς εἶναι ὁ κρυφὸς ἐγωισμὸς.

Ἡ δεύτερη μορφή ἐγωισμοῦ, εἶναι αὐτὴ ποὺ κάνει τὸν ἄνθρωπο ἔρμαιο.

Τοῦ πιπιλάει τὸ μυαλὸ μὲ σκέψεις ὅτι εἶναι ὁ πιὸ ἀδικημένος, ὁ πιὸ καημένος, ὁ πιὸ εὐαίσθητος, αὐτὸς ποὺ δὲν τὸν καταλαβαίνει γύρω του κανεὶς...

Ὁ κρυφὸς ἐγωισμὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ μᾶς ἐμποδίζει νὰ δοῦμε τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸν ἐαυτὸ μας καὶ μᾶς κάνει νὰ πιστεύουμε ὅτι εἴμαστε καλότεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Μπορεῖ νὰ οδηγήσῃ σὲ πολλοὺς ἀρνητικοὺς τρόπους σκέψης καὶ συμπεριφορᾶς, ὅπως: ἀλαζονεία, ὑπερηφάνεια, ζήλια, μνησικακία καὶ κριτικὴ πρὸς τοὺς ἄλλους.

Ὁ κρυφὸς ἐγωισμὸς εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα πράγματα νὰ ἀναγνωρίσουμε στὸν ἐαυτὸ μας. Αὐτὸ συμβαίνει ἐπειδὴ εἶναι συνήθως καλὰ κρυμμένος κάτω ἀπὸ μιὰ μάσκα ταπεινότητος καὶ αὐταπάρνησης. Ὡστόσο, ὑπάρχουν μερικὰ σημάδια ποὺ μποροῦν νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ ἀναγνωρίσουμε τὸν κρυφὸ ἐγωισμὸ στὸν ἐαυτὸ μας, ὅπως:

Νιώθουμε ὅτι εἴμαστε πάντα σωστοὶ καὶ οἱ ἄλλοι πάντα λάθος.

Νιώθουμε ὅτι εἴμαστε καλότεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους, εἴτε νοητικά, εἴτε ὁικονομικά, εἴτε κοινωνικά.

Νιώθουμε ὅτι ἔχουμε περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Νιώθουμε ὅτι οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ μᾶς ἐξυπηρετοῦν.

Νιώθουμε ὅτι οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ μᾶς ἐπαινοῦν καὶ νὰ μᾶς θαυμάζουν.

Ένας ἐγωιστὴς δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνη στοὺς ἄλλους.

Τοὺς λείπει ἡ ἐνσυναίσθηση.

Δὲν μοιράζονται ποτέ.

Προσπαθεῖ πάντα νὰ ἐκμεταλλεύεται τοὺς ἄλλους.

Προτάσσει τὶς προσωπικὲς τοῦ ἀνάγκες ἀδιαφορῶντας ἢ ὑποτιμῶντας τὶς ἀνάγκες τῶν ἄλλων.

Ἀπαιτεῖ νὰ ἔχη πάντοτε τὸν ἐλεγχὸ τῶν καταστάσεων, δὲν συμβιβάζεται καὶ δὲν κάνει σχεδὸν ποτὲ πίσω στὶς ἀπόψεις του, τὰ πιστεύω καὶ τὶς πεποιθήσεις του.

Χειρίζεται τοὺς γύρω του, δημιουργῶντας τοὺς πολλὰς φορὲς ἀνασφάλεια, ντροπὴ καὶ ἐνοχές.

Δὲν μοιράζεται τὰ λάθη στὶς σχέσεις του καὶ φυσικὰ δὲν παραδέχεται ποτὲ τὰ δικά του

λάθη.

Ἄδιαφορεῖ ἢ αἰπλὰ δὲν ἀκούει τὶς ἀπόψεις ποὺ εἶναι ἀντίθετες μὲ τὶς δικές του.

Ἐκθειάζει τὸν εἰς αὐτό του καὶ τὰ ἐπιτεύγματα του καὶ θεωρεῖ τὸν εἰς αὐτό του ἄνωτερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ἄν ἀναγνωρίζουμε αὐτὰ τὰ σημάδια στὸν εἰς αὐτό μας, εἶναι σημαντικὸ νὰ ζητήσουμε βοήθεια ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὸν κρυφὸ ἐγωισμό. Ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ δοῦμε τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸν εἰς αὐτό μας καὶ νὰ μᾶς δώσῃ ταπεινότητα καὶ ἀγάπη γιὰ τοὺς ἄλλους.

Ἀκολουθοῦν μερικὲς συμβουλὲς γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὸν κρυφὸ ἐγωισμό:

Νὰ σκεφτόμαστε τοὺς ἄλλους πρὶν ἀπὸ τὸν εἰς αὐτό μας.

Νὰ εἴμαστε πρόθυμοι νὰ συγχωρήσουμε τοὺς ἄλλους.

Νὰ εἴμαστε εὐγνώμονες γιὰ ὅσα ἔχουμε.

Νὰ ὑπηρετοῦμε τοὺς ἄλλους χωρὶς νὰ περιμένουμε ἀνταπόδοση.

Ὁ κρυφὸς ἐγωισμὸς εἶναι ἓνα σοβαρὸ πρόβλημα, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ξεπεραστῇ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Ρώτησε κάποιος τὸν ὁσιο Παῖσιο γιὰ τὸ θέμα τοῦ ἐγωισμοῦ:

- Καὶ πῶς πεθαίνει, Γέροντα, ὁ ἐγωισμὸς;

- Πρέπει νὰ θάψουμε τὸ ἐγώ μας, νὰ σαπίσῃ καὶ νὰ γίνῃ κοπριά, γιὰ νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ ταπείνωση καὶ ἡ ἀγάπη.